

Out of control

HOMME IDZERDA

FOTO: SIMONE VAN ES

'Als gevolg van mijn flexibiliteit loop ik continu achter de feiten aan.'

Via internet heb ik een tweedehands zeilboot op de kop getikt. Een boot met polyester romp en houten dek. Vanwege het polyester leken de opknapwerkzaamheden mee te vallen. Zoals zo vaak bij mijn planning had ik het ook hier bij het verkeerde eind.

Het gehele paasweekend zijn we druk bezig geweest. De boot is bijna volledig geschuurd, het verven en opknappen kan beginnen.

Na een aantal dagen ingespannen klussen, wordt mij een aantal zaken duidelijk. Niet alleen ben ik lichamelijke arbeid niet meer gewend en staan de blaren in mijn handen. Een belangrijkere constatering is de hectiek waarin wij dagelijks ons werk doen.

Ik durf inmiddels te stellen dat ik totaal *out of control* ben. Als gevolg van mijn flexibiliteit loop ik continu achter de feiten aan. Brandjes blussen lukt al niet meer. Zolang het niet oplaait ben ik tevreden. Mijn werk krijg ik wel af, alleen pas na de deadline. De kwaliteit van mijn werk zal ongetwijfeld nog voldoen aan de minimumeisen, maar mijn handen daarvoor in het vuur steken durf ik niet meer.

Met z'n allen lopen we elkaar op te jagen. Extra opdrachten worden gewoon geaccepteerd. Externe deadlines worden waar mogelijk opgerekt. Interne deadlines worden terzijde geschoven, waardoor we niet alleen onze eigen deadlines maar ook die van anderen in de knel brengen. Elkaar op het naleven van afspraken aanspreken durven we al niet meer. Zelf zijn we immers geen haar beter.

Dat deze gang van zaken funest is, lijkt me duidelijk. Tijd voor bezinning is niet aanwezig. Frustraties stapelen zich op. Klanten begrijpen niks van onze werkdruk, blijven slecht opleveren en beklagen zich als wij eens een dag te laat reageren. De negatieve spiraal is in gang gezet.

De oorzaak van het probleem is divers. Een toenemende regelgeving, intensievere controles, een gebrek aan mensen en het gebrek aan nee-schud-dend vermogen. Altijd maar weer proberen we van dienst te zijn. Zelfs als dit ten koste gaat van onze andere werkzaamheden en de arbeidsvreugde. Een oplossing is moeilijk aan te dragen. Het zit te diep geworteld in ons. De mogelijke veranderingen zullen pas op langere termijn effect hebben. Voor de korte termijn zal ik mij richten op mijn boot. Een project waarvan de uitkomsten in ieder geval tastbaar zullen zijn. Wellicht dat de verfdampen mij op ideeën zullen brengen.

Tot die tijd is het nog even alle zeilen bijzetten en hopen dat de wal het schip niet keert.